Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31638
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

operat̃ in nobis ⁊ uelle ⁊ ꝓficere ꝓ bona
uoluntate. Vnde assidua oratione pre
candũ ē. ne nos uoluntas aduersa rapiat.
ſ; inſpiratio diuina poſſideat. qm̃ quicq̃d
ex nobis ipsis ſapim̃. mortifera contra
nos audacia conetam̃. Iure q̃ uetuit in
homine confidendũ. qui ꝑſe nec alteri.
nec ſibi ꝑualet dare remediũ. ſic ⁊ ihere
mias ait. Maledictus uir qui confidit in
homine. ⁊ ponit ſpem carnē brachij ſui.
⁊ a dño recedit cor eius. Quapr̃ deſinant
ꝑſuptores uias ſibi partes aſſumere. un
de eos iuſtius poſſit ſententia diuina dap
nare. hinc etiã pater auguſtinus contra pe
lagiũ ſceleſtũ ⁊ iulianũ hereticos copioſis
libris mirabilit̃ diſputauit. ⁊ uenenoſi
dogmatis arma confregit. Bonũ eſt
ſpare in dño. quã ſperare in principibus.
Duo uerba mutata. omnino aliam fecere
ſententiã. Supi enim confidere ſe dixit.
hic ſpare. Ibi in homine. hic in principibus.
ut illic de carnalib̃. hic de ſpiritalib̃ dixiſſe
uideat̃. Princeps enim ⁊ diabolus appellat̃.
ut ē illud euangelij. Ecce uenit princeps
mundi hui̅. ⁊ in me ñ inueniet quicquã.
Sic ⁊ bonus angelus dicit̃ ē princeps. ſicut in
daniele legitur. Michahel princeps uir.
Quapropt̃ nec in malis nec in bonis ange
lis. ſ; in ſolo dño ſpem hominis dicit eſſe
ponendam. Nam ⁊ ſi bonos pimpensa
nobis pietate diligim̃. beneficia in ipſis
dñi ñ ꝓprie poſſibilitatis iura laudamus.
Omnes gentes circũdederunt me. ⁊ in
nomine dñi ultus ſum eos. hoc ꝓpls ille
merito diceb̃at. qui ſpem ſuam in dño p
fectione poſuerat. ſignificans labores ec
clie. quos primũ in capite ſuo. id ē in dño
xpo ꝑtulerit. ⁊ poſt in ſuis paſſionibus
ſuſtinebat. Primo enim quando religio in
notuit xpiana. omnes gentes in eius
ꝑſecutione ſurgentes. diuerſis cladibus
affecerunt fidelißimos iuros. qui tamen
in ſuis ꝑſecutionib̃ iuuante dño uindicat̃.
quando eos conuerſione mirabili ſubdide
runt. ut de ſe penitentie penas erigerẽt.
quas prius innocentib̃ ingerebant. Nam
q̃d dixit gentes. ⁊ ſubiunxit ge
nus maſculinũ ultus ſum eos. ſiue ad in
tellectũ ꝑtinet. quia in gentibus ꝑſ ſig
nificantur. ſiue ſchema ē et allage. id ē
immutatio. qm̃ genus nomini hic immu
tauit. Circumdantes circũdederunt
me. ⁊ in nomine dñi ultus ſum eos. Pe
ſcrutande ſunt minutie uerborũ. quo
diſcuſſa ſicut ſepe dixim̃ ñ minima nos
ſacramenta parturiunt. Primo poſuit gen
tes q̃d ad eccliam xpi martyrũ ꝑſ ꝑſecutiones
qui ſtudentes culturis demonũ. paſſim
lacerabant ꝑſos fideles. Modo autẽ ſub
ipſa repetitione uerborũ noluit gentes po
nere. ut magis paſſionẽ dñi ſubtilit̃ in
dicaret. quã abſolutis iudeis ſpecialit̃ con
ſtat impletã. In quib̃ tam̃ ē in nomine
dñi uindictum. quando multi erubiſ pe
nitentes mala que fecerunt uocabulum
xpianorũ ſumere meruerunt. Et ubi q̃q;
uerſus appellandi ſunt uniſines. ſicut
⁊ illi qui in capite pſalmi ſunt poſiti. Et
notandũ ē. quia ſicut caput pleriq; de
membris loquit̃. ita nunc membra de ſuo
capite ploquunt̃. Circumdederunt me
ſicut apes fauũ. ⁊ exarſerunt ſicut ignis
in ſpinis. ⁊ in nomine dñi uindicaui in eos.
Adhuc ⁊ iſti uerſus de dño loquunt̃. In pſe
enim aſcendentib̃ iudeis circũdatus. paſſio
nis ſue ꝑtorũ mundũ mella profudit.
Apes enim fauũ circũdant. quando ꝑdo
mos cereas liquores dulciſſimos recondũt.